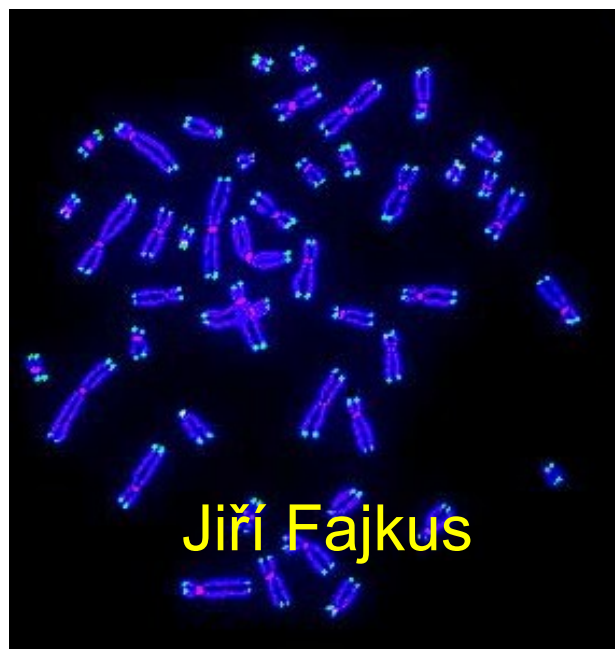
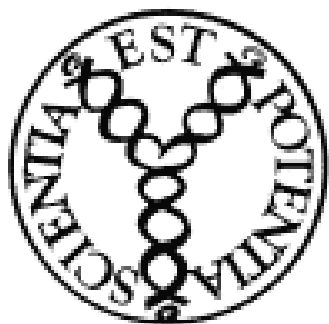

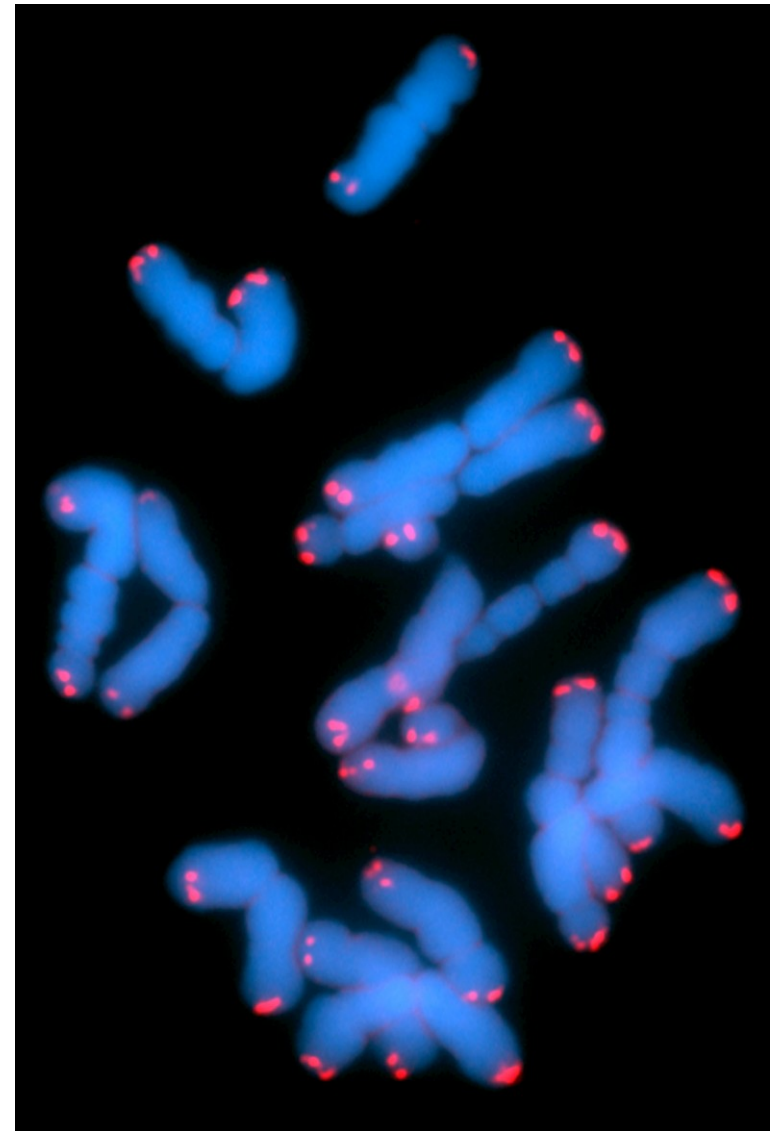
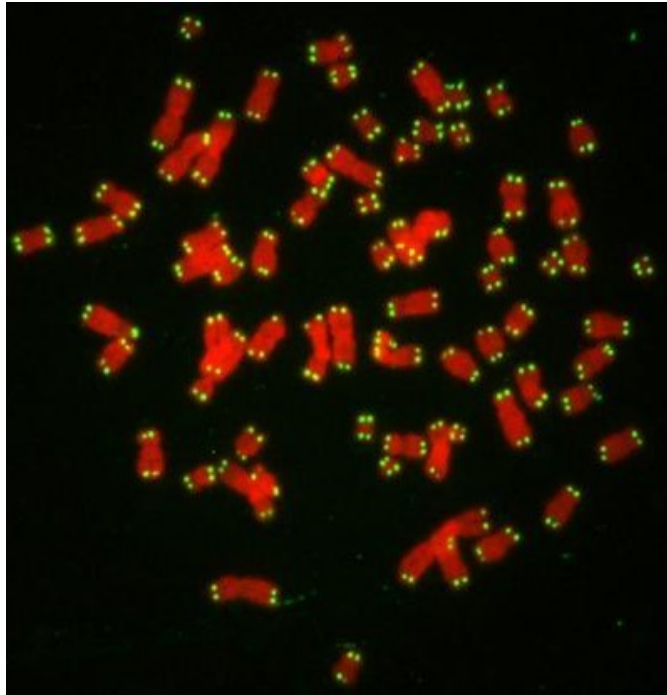

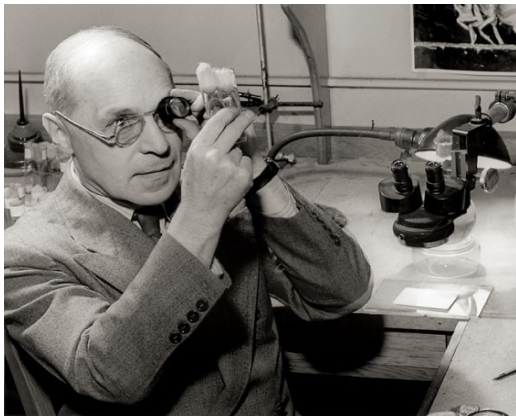
Telomery – začátky a konce chromozomů

Osnova:

1. Úvodní část (drozofila, kukuřice, Hayflickův limit)
2. Nástup molekulární biologie telomer
3. Příklady z praxe
4. Závěr

H

K

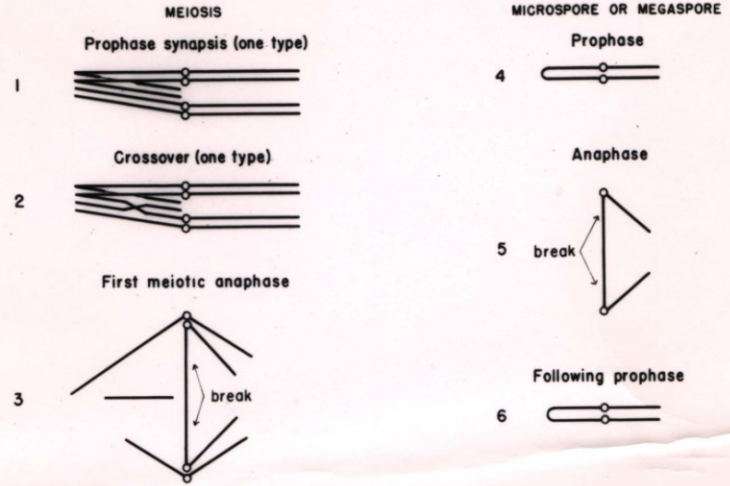
po

E

”

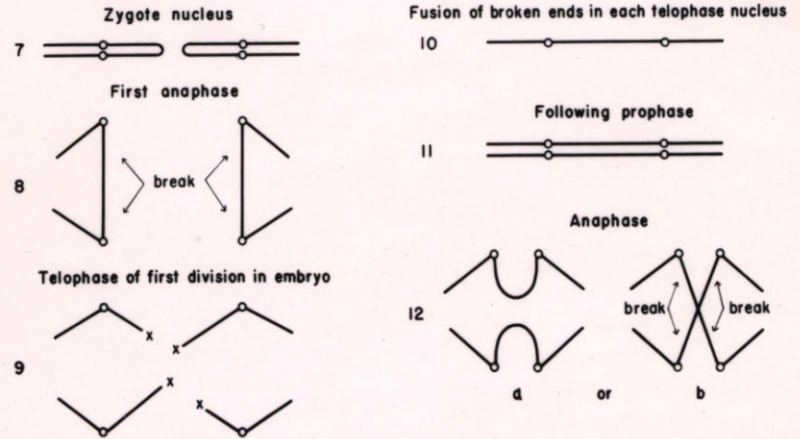
A

THE CHROMATID TYPE OF BREAKAGE - FUSION - BRIDGE CYCLE

B

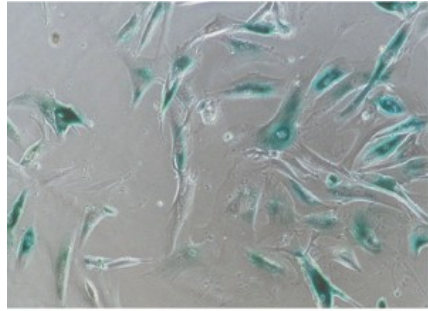
THE CHROMOSOME TYPE OF BREAKAGE - FUSION - BRIDGE CYCLE: SAME AS A FROM MEIOSIS TO FORMATION OF EGG AND SPERM NUCLEI

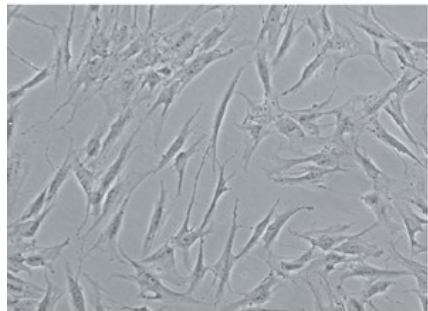
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tato prezentace je spolufinancována
Evropským sociálním fondem
a státním rozpočtem České republiky

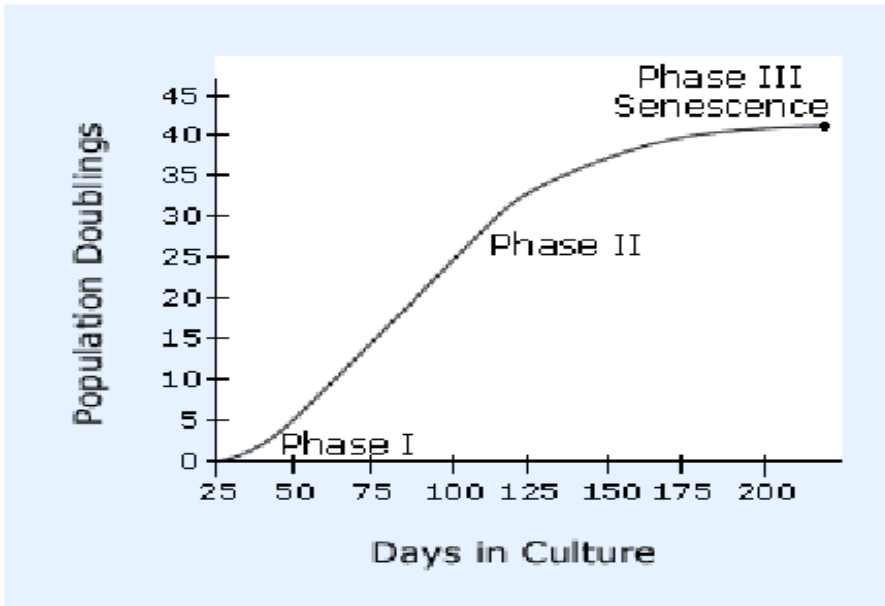
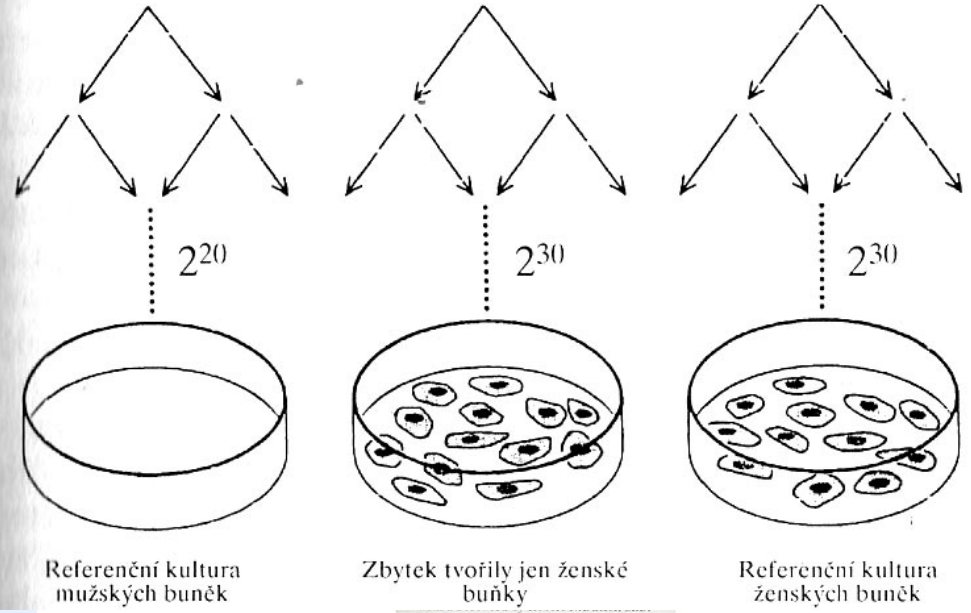
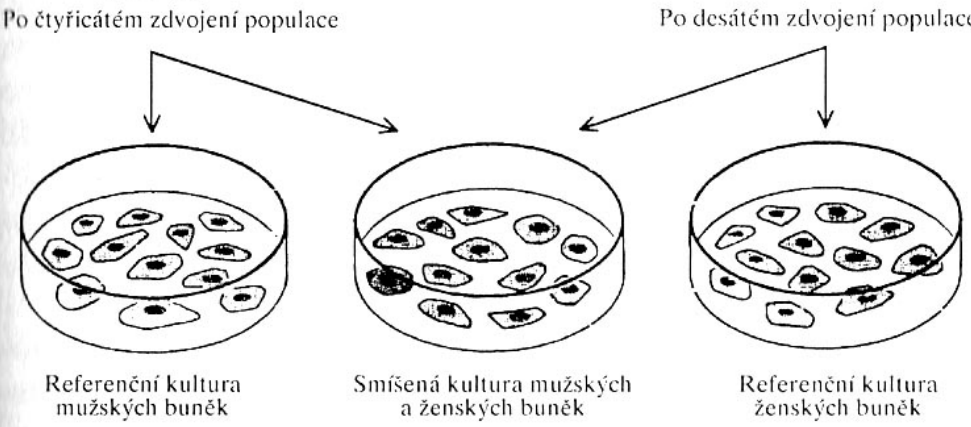
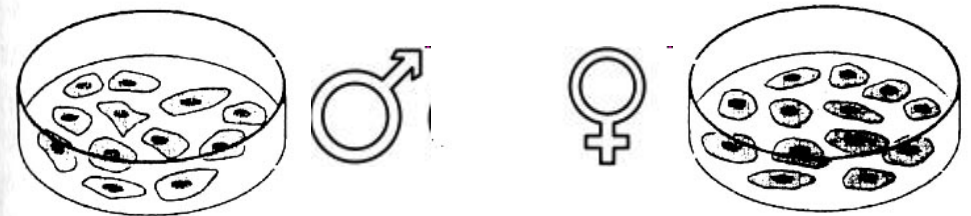
Lidské buňky nejsou nesmrtelné ! Hayflick a Moorhead, 1961

A. Human Foreskin Fibroblasts passage 28 (senescent cells)

B. Human Foreskin Fibroblasts passage 5 (control)

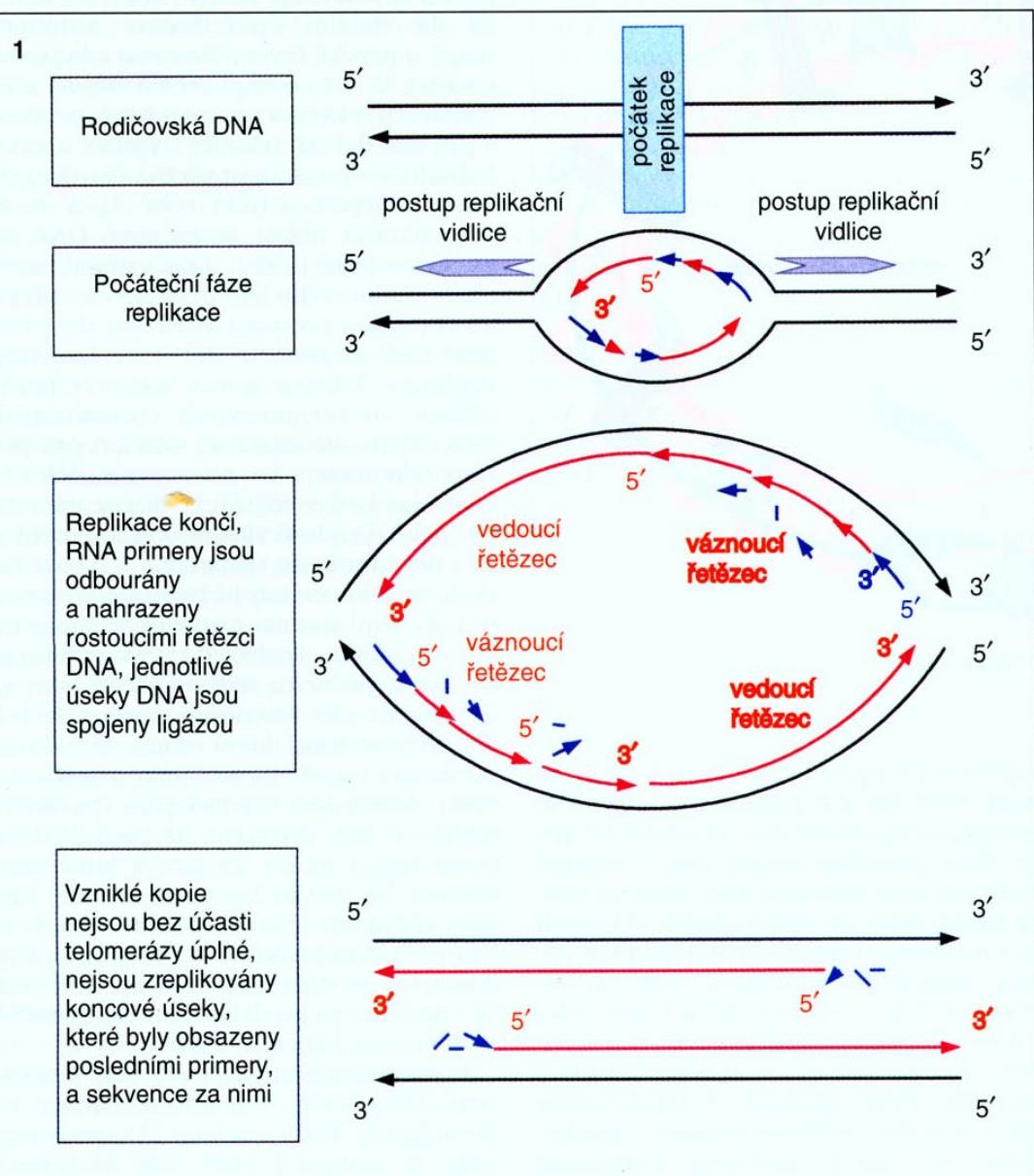
Alexej Olovnikov – 1971-
Principle of marginotomy in template synthesis of polynucleotides.

James D. Watson – 1972
- Origin of concatemeric T7 DNA

⇒ Formulace problému
 neúplné replikace konců
 chromozomů (u opožď.
 vlákna)

souvislost s Hyflickovým
 limitem ? – **Telomerová
 hypotéza stárnutí**

⇒ renesance zájmu o
 telomery

Nástup molekulární biologie telomer

- DNA telomer je u prvoka *Tetrahymena* tvořena **krátkou opakující se sekvencí DNA** - [TTGGGG] (*E. Blackburn, J. Gall, 1978*)

Syntézu telomer provádí *Telomerová terminální transferáza*, syntéza je citlivá k proteináze i RNáze (*C. Greider, E. Blackburn, 1985*).

- Syntéza telomer probíhá jako **reverzní transkripce**, tj. přepisem sekvence RNA do sekvence DNA. Provádí ji komplex RNA a proteinu, zvaný **TELOMERÁZA** (Greider & Blackburn, 1989)

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tato prezentace je spolufinancována
Evropským sociálním fondem
a státním rozpočtem České republiky

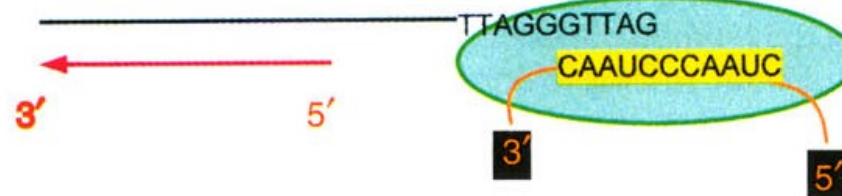
2

Činností telomerázy dochází k prodloužení 3' konců rodičovských vláken DNA. Několikrát se opakuje cyklus nasednutí telomerázy, syntézy DNA (mechanismem reverzní transkripce templátové sekvence telomerázové RNA) a posunu telomerázy na nově prodloužený konec DNA

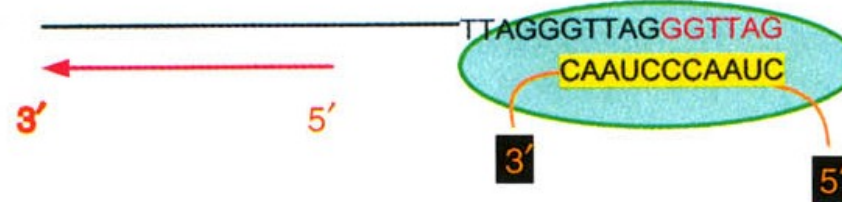

Na prodloužený konec telomery může nyní nasednout další RNA primer, z něhož DNA polymeráza dokončí syntézu váznoucího vlákna

5'

5'

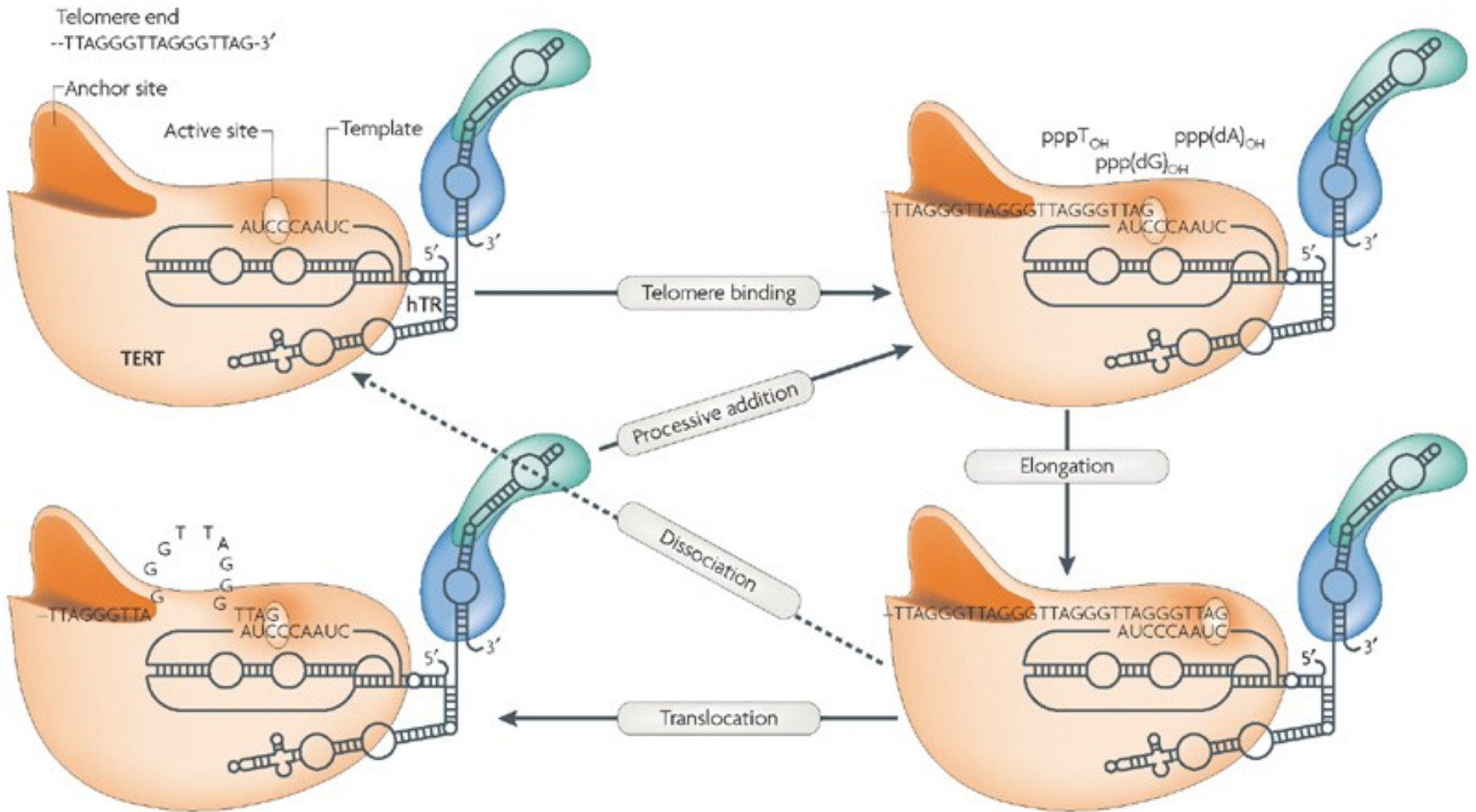

5'

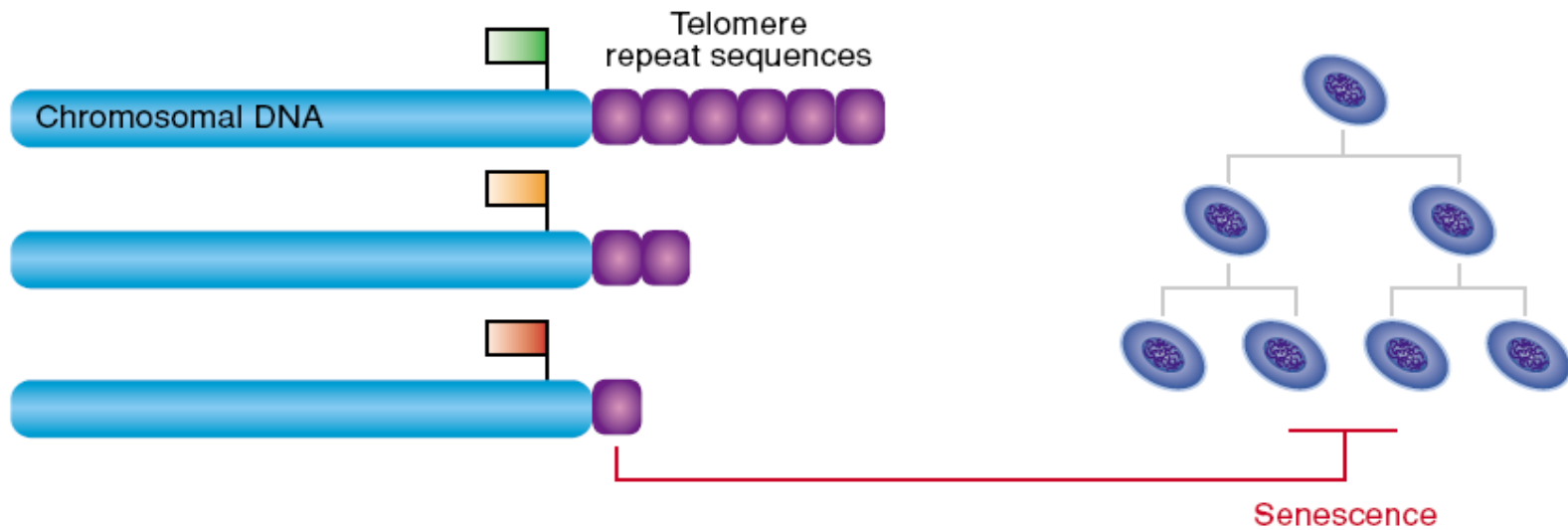
5'

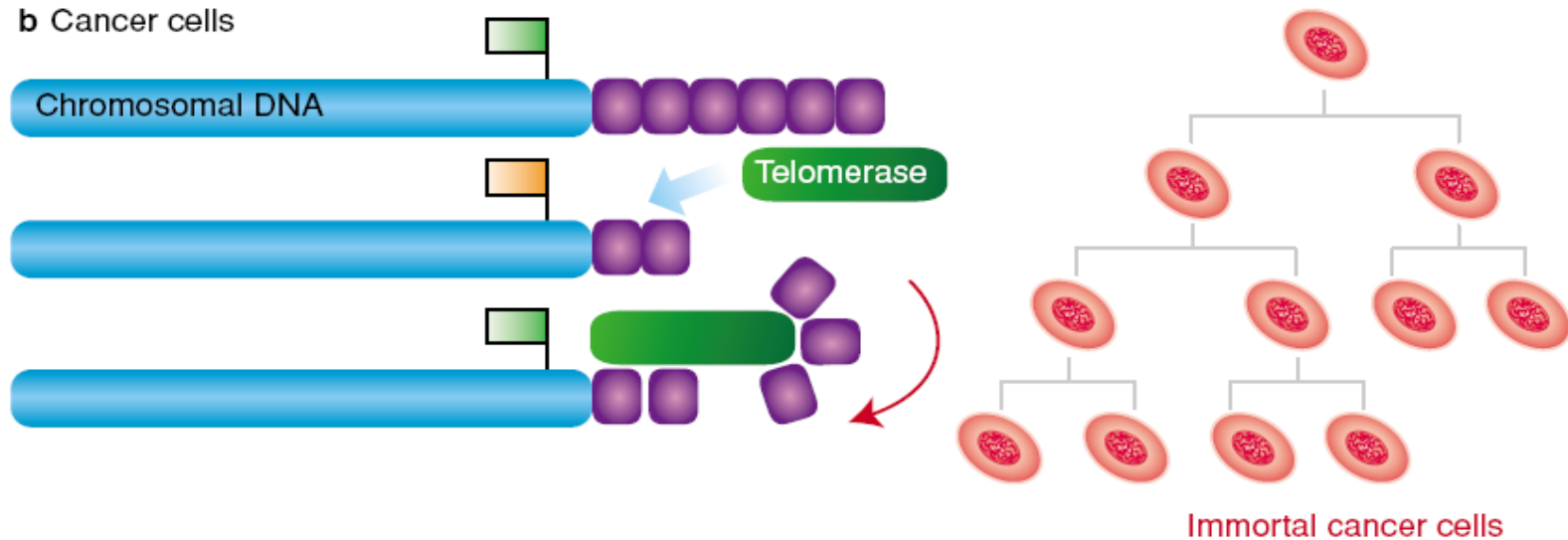

Telomeráza je RNA-dependentní reverzní transkriptáza jejíž templátová RNA (telomerase RNA component (TR)) je součástí enzymu.

a Normal somatic cells

b Cancer cells

Regulation of telomere length in normal and cancer cells by telomerase

Základní poznatky na počátku 90. let 20. století:

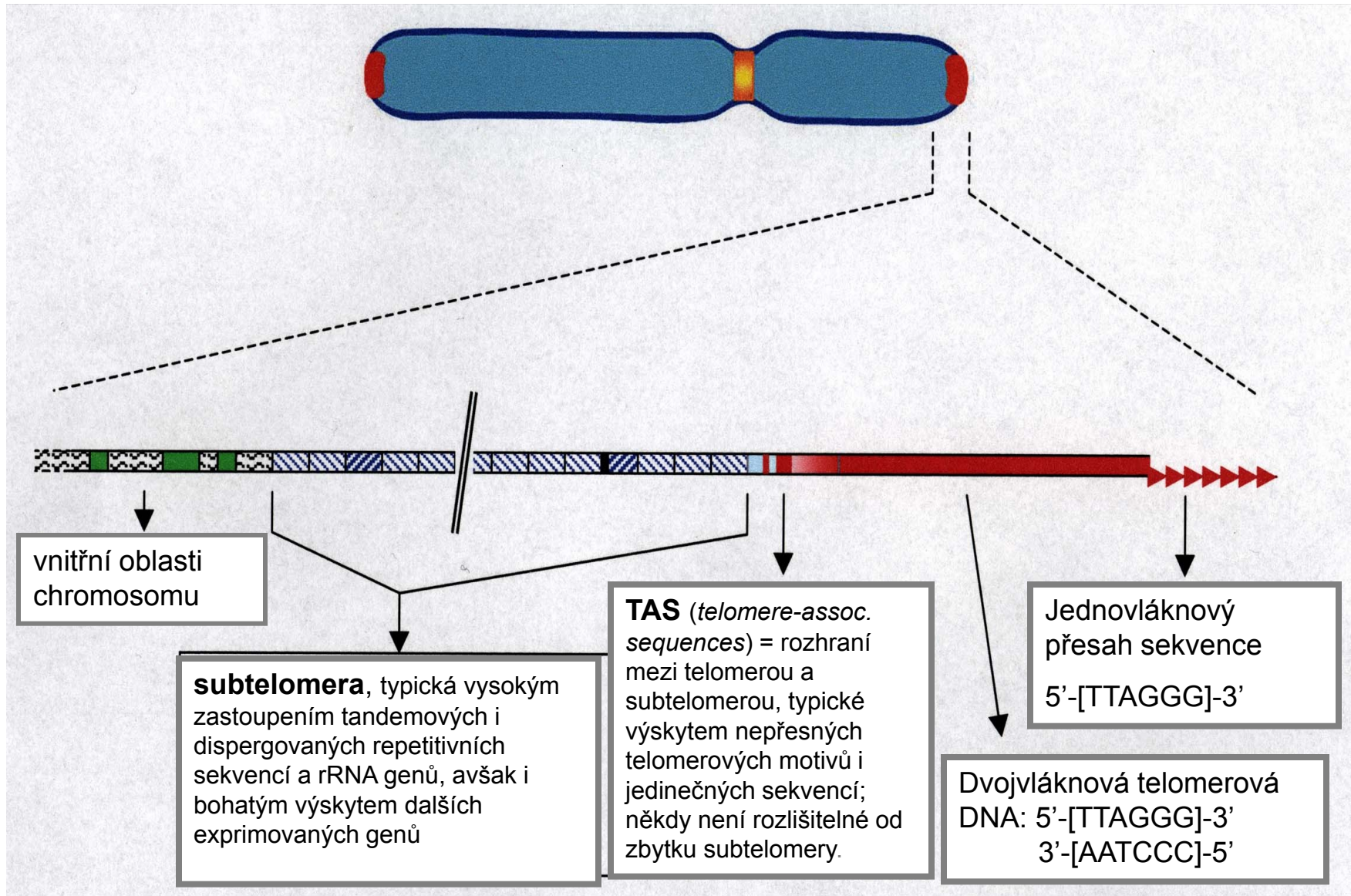
1. Telomery = nukleoproteinové struktury na koncích chromozomů, které odlišují přirozené konce chromozomů od neopravených chromozomových zlomů, a chrání konce chromozomů před vzájemným spojováním (a následným lámáním)
2. Telomery jsou tvořeny nekódujícími sekvencemi; jejich částečná ztráta v důsledku neúplné replikace není proto pro buňku (do určité míry) kritická, ani když nefunguje telomeráza
3. Telomeráza je schopná telomery prodlužovat a tím zrušit funkci telomer jako počítadla buněčných dělení

2. část – detaily ze života telomer

1. **Struktura telomer:** telomery, stejně jako ostatní části chromozomů, jsou chromatinové, tedy nukleoproteinové struktury.
2. **Regulace udržování telomer:** telomeráza, její aktivita a exprese, přístupnost/struktura telomer aj. faktory
3. **Telomery a odpověď na poškození DNA:** jak rozpozná buňka přirozené konce chromozomů od neopravených chromoz. zlomů? Co rozhoduje o tom, zda je telomera „funkční“
4. **Zajímavosti ze studia rostlinných telomer**

Nukleoproteinová struktura telomer

Schéma uspořádání sekvencí DNA na koncích chromozomů

Telomery tvoří smyčky (t-smyčky) *J. Griffith, 1999*

G4 ?

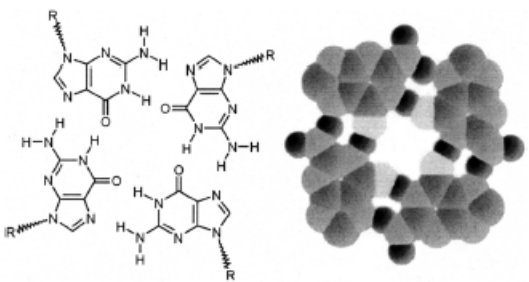

Fig. 1 The Guanine Tetrad Motif and Its Hydrogen Bonding Scheme (Left) and a Space Filling Model Revealing the Hollow Center (Right).

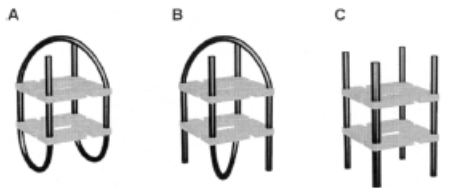

Fig. 2 Various Strand Stoichiometries of G-Quadruplex Structures. (A) A one-stranded structure yields a unimolecular G-quadruplex. (B) Two strands render a bimolecular G-quadruplex. (C) Four separate strands produce a quadrimolecular G-quadruplex.

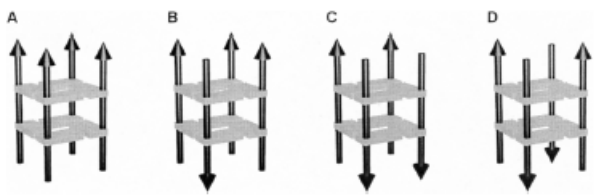
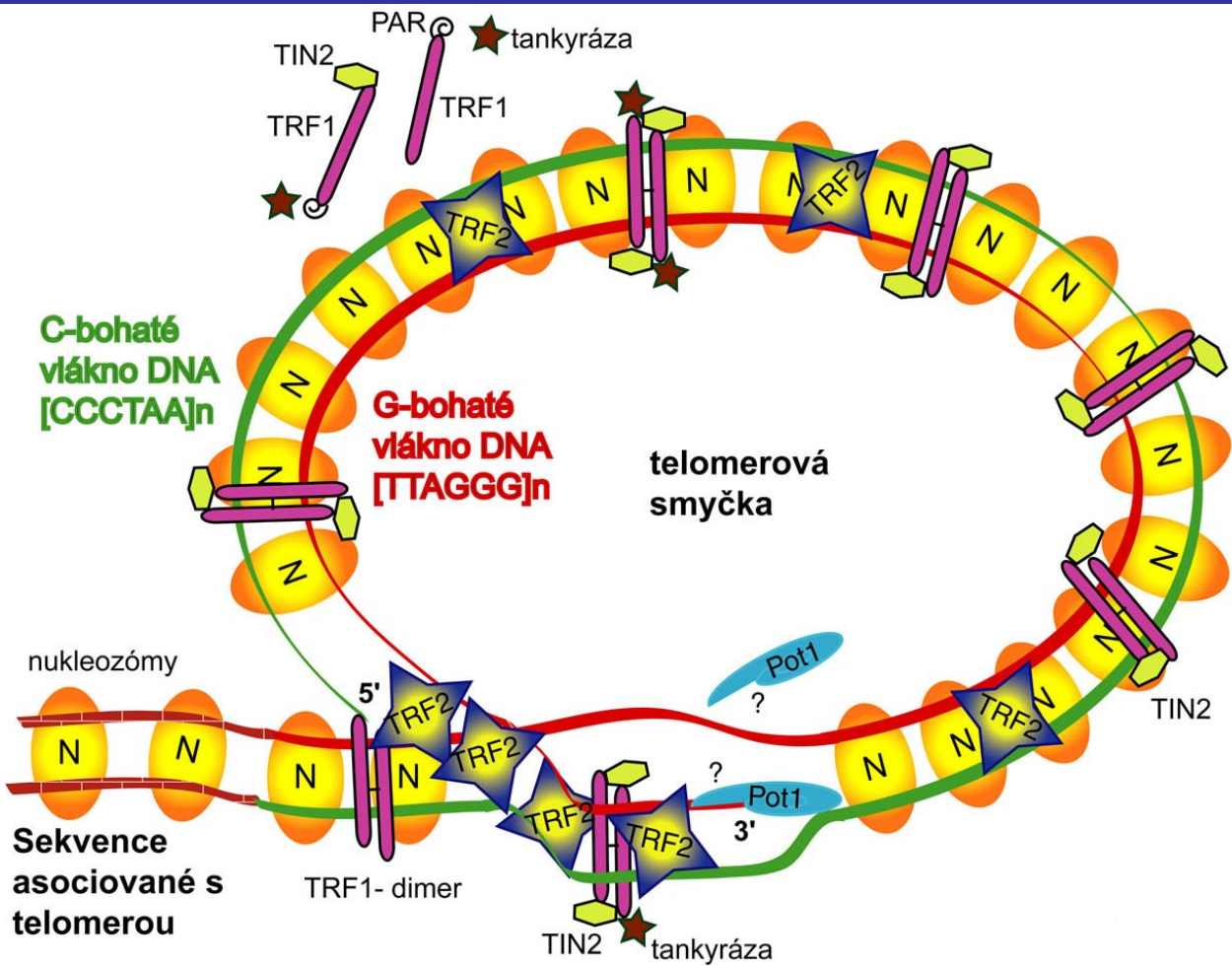
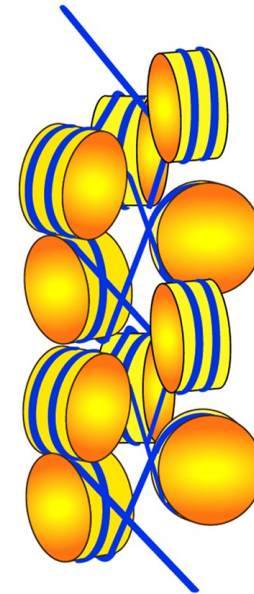
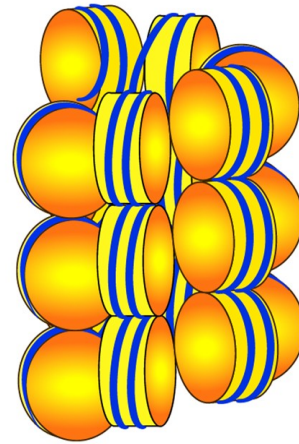
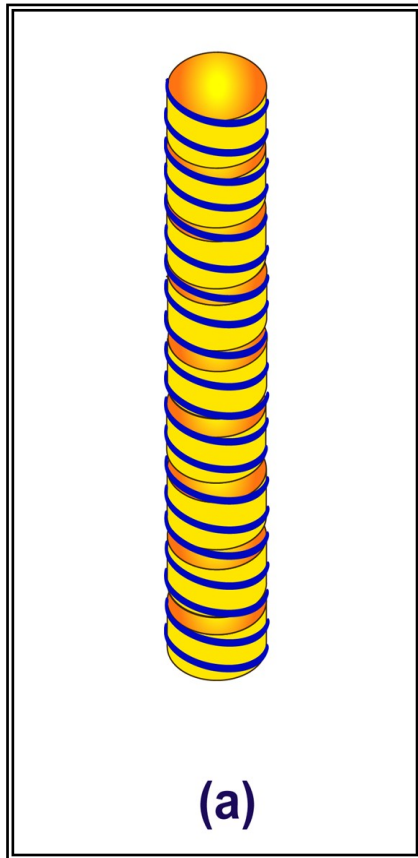

Fig. 3 Different Strand Polarity Arrangements of G-Quadruplexes. (A) All strands parallel. (B) Three parallel strands and one strand antiparallel. (C) Two pairs of adjacent parallel strands. (D) Alternating antiparallel strands. Arrows indicate 5'→3' polarity.

t-smyčku netvoří *in vivo* DNA, ale **chromatin**

Fajkus et al., 2001, 2002

Sloupcová struktura tel. chromatinu

Fajkus & Trifonov, 2001

Na základě jakých experimentálních údajů bylo navrženo sloupcové uspořádání telomerových nukleozomů?

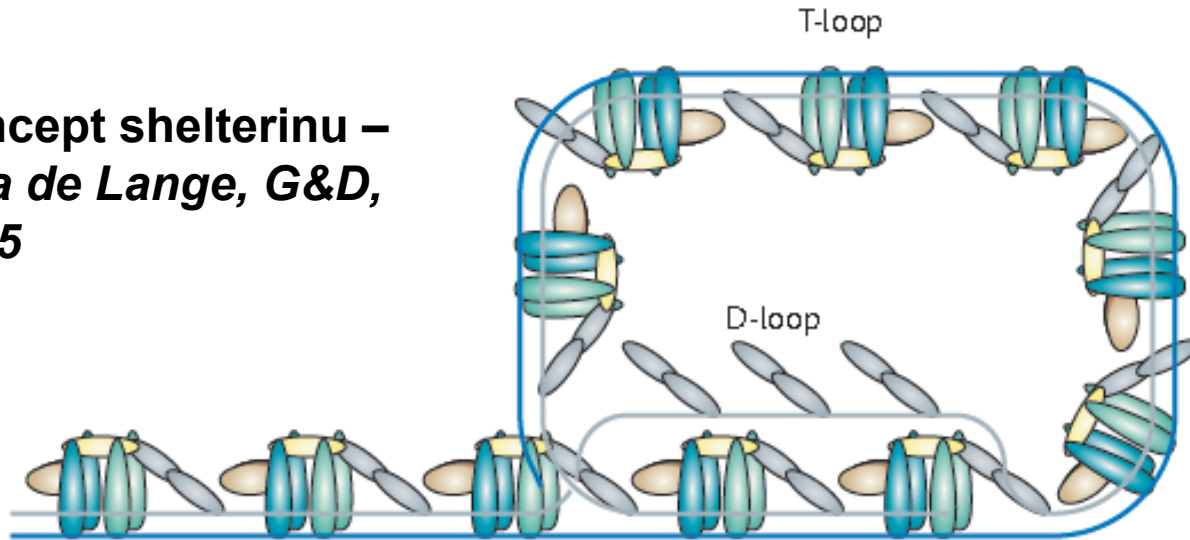
1. Extrémně krátká periodičita tel. chromatinu (pozorovaná u telomer obratlovců (Makarov et al. 1993, Lejnine et al. 1995, Tommerup et al. 1994), rostlin (Fajkus et al. 1995) i prvoků (Cohen & Blackburn, 1998, Figueiredo et al. 2000) - sloupcový model nabízí uspořádání nukleozomů takové, aby spojovací DNA měla minimální délku
2. Pravidelnost struktury a její stabilita v případě dlouhých vláken, zatímco krátké oligonukleozomální fragmenty nestabilní - důsledek absence specifické rotační a translační polohy nukleozomů v případě 6-8 bp telomerové sekvence a slabé interakce mezi DNA a oktamerem histonů (počítačová predikce - Fajkus et al., 1995, experimentálně Rossetti et al., 1998)
3. „Staré“, neprávem pozapomenuté výsledky (Voordouw & Eisenberg, 1978, Eisenberg & Felsenfeld, 1981) ukazující tvorbu „dimerů“ nukleozomů interakcí mezi H3/H4 tetramery; dále sloupcové struktury spontánně tvořené dřevnými částicemi v krystalech (Richmond et al. 1984) a tekutých krystalech (Leforestier & Livolant 1997; Livolant & Leforestier 2000)

Struktura je pravidelná, DNA je rovnoměrně vinuta kolem sloupce histonových oktamerů, jejichž interakce jsou klíčové pro stabilizaci struktury. V této struktuře je potlačeno individuální klouzání nukleozomů, na rozdíl od klasických modelů. Pro stabilitu struktury je nezbytná určitá minimální délka sloupce.

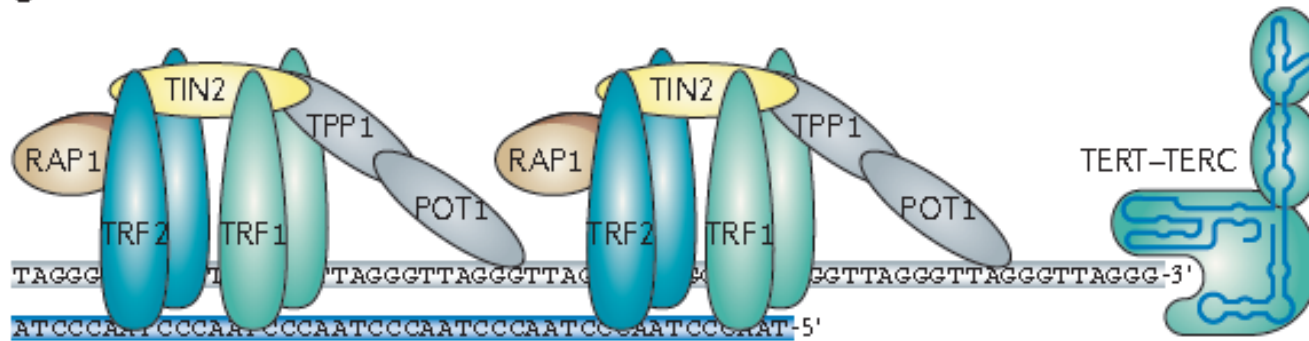
a

**Koncept shelterinu –
Titia de Lange, G&D,
2005**

*Martinez & Blasco,
2011*

b

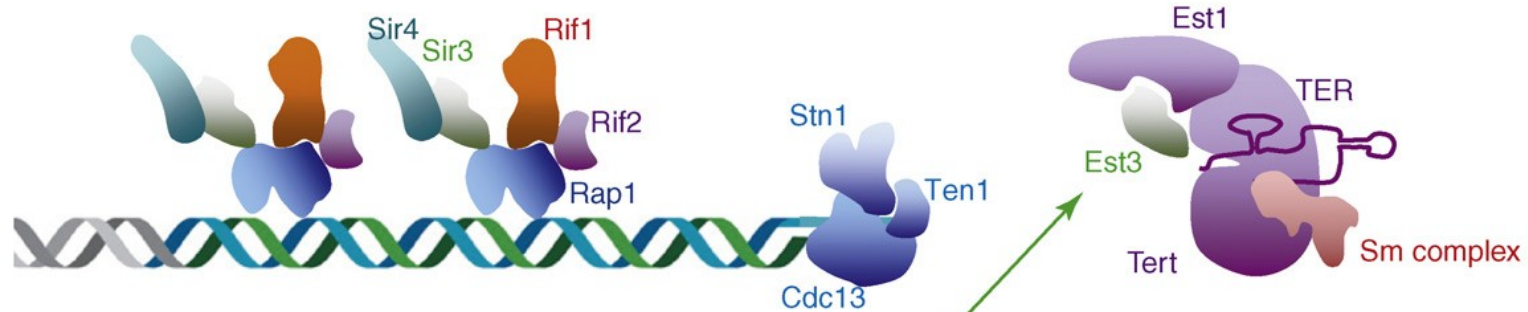
Telomeric roles

- Protection and recombination (TRF2, TRF 1, TIN2, TPP1 and RAP1)^{8,12,36}
- G-strand protection (POT1)^{31,35,75}
- Length regulation (TRF2, TRF1, TIN2, TPP1 and RAP1)^{8,12,36}
- Inhibition DDR (TRF2, TRF1, POT1 and RAP1)^{8,36,44,84}
- Telomere replication (TRF1)^{37,85}
- Telomerase recruitment (TPP1)^{43,39}
- Telomere lengthening (TERT-TERC)¹⁰

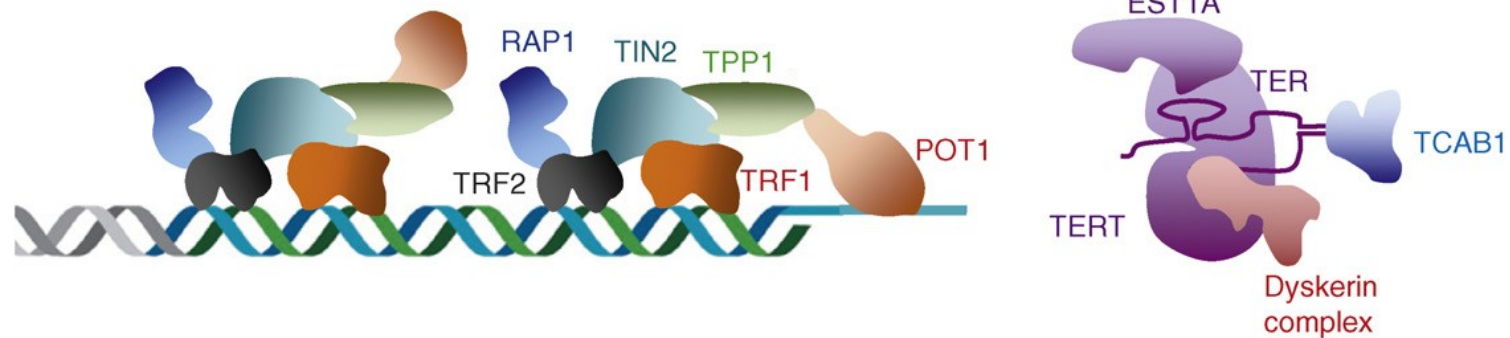
Extra-telomeric roles

- Subtelomeric silencing (RAP1)⁴⁴
- Transcriptional regulation (RAP1)^{44,45}
- NF-κB signalling (RAP1)⁴⁵
- Wnt signalling (TERT)^{25,27}
- RNA polymerase (TERT-RMRP)²⁶
- Stem cell mobilization (TERT)^{22,28}

S. cerevisiae

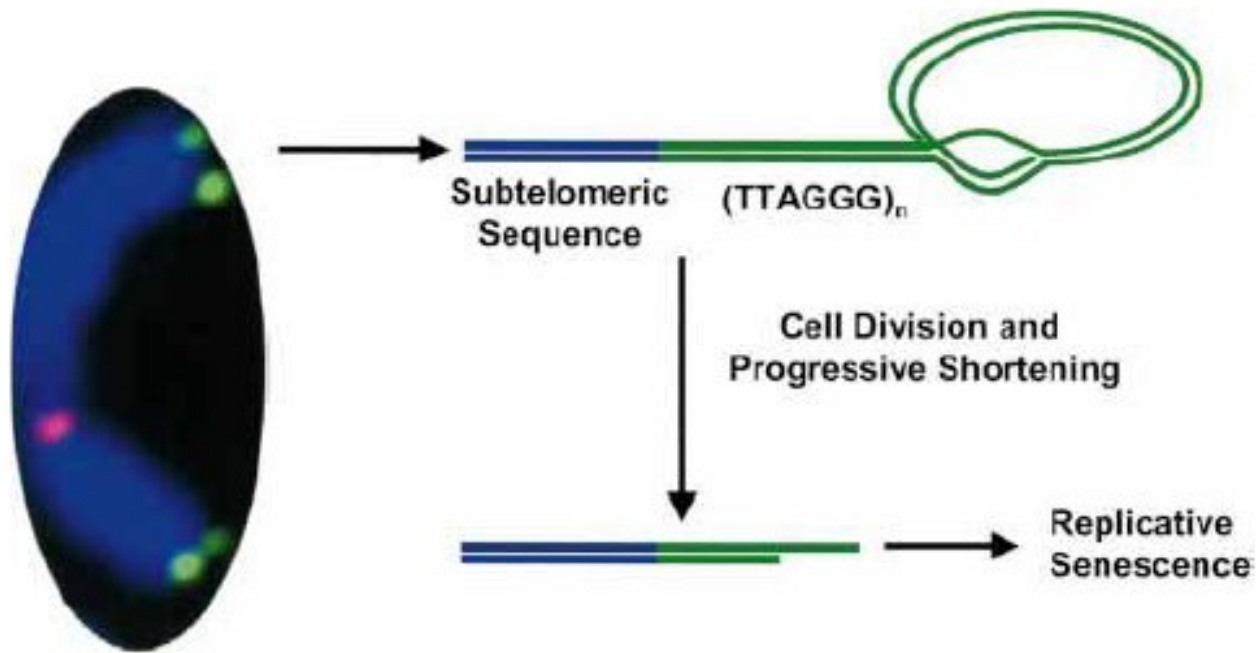

H. sapiens

TIBS

Porovnání komponent lidských a kvasinkových telomer (*Lue, TIBS 2010*)

Telomery, které nejsou dostatečně dlouhé pro tvorbu t-smyčky přestávají fungovat jako ochranné čepičky a v nepřítomnosti telomerázy jsou kontrolními mechanismy rozpoznány jako neopravené chromosomální zlomy

Podle vztahu k aktivitě telomerázy můžeme rozlišit (dle Forsyth et al., 2002):

1. buňky „telomerase-silent“ - postrádají aktivitu telomerázy bez ohledu na proliferační aktivitu (např. terminálně diferencované buňky většiny lids. tkání)
2. buňky „telomerase-competent“ - postrádají tel. akt. v klidovém stavu, ale re-exprimují ji při proliferaci (např. rostlinné buňky, u člověka imunit. systém, bazální vrstva kůže, spermatocyty...)

Jak je údržba telomer řízena?

I. transkripce genů pro hTR a hTERT

II. sestřih hTERT

III. transport mRNA hTERT z jádra do cytoplasmy

IV. translace úplné a altern. sestřižené mRNA

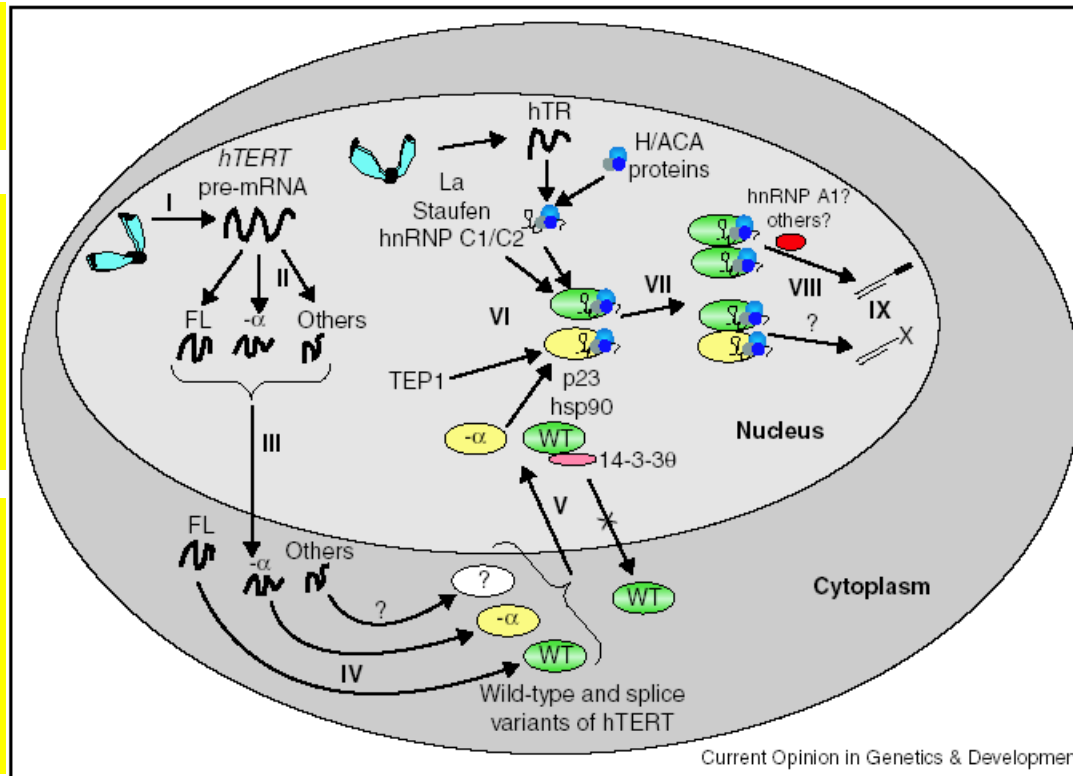
VI. sestavování fčního komplexu telomerázy (hTR+hTERT) za účasti proteinových a RNP faktorů

VII. dimerizace

VIII. transport k telomerám

IX. zpřístupnění telomer (uvolnění t-loop, chromatinová struktura)

další vlivy: např. fosforylace hTERT proteinu

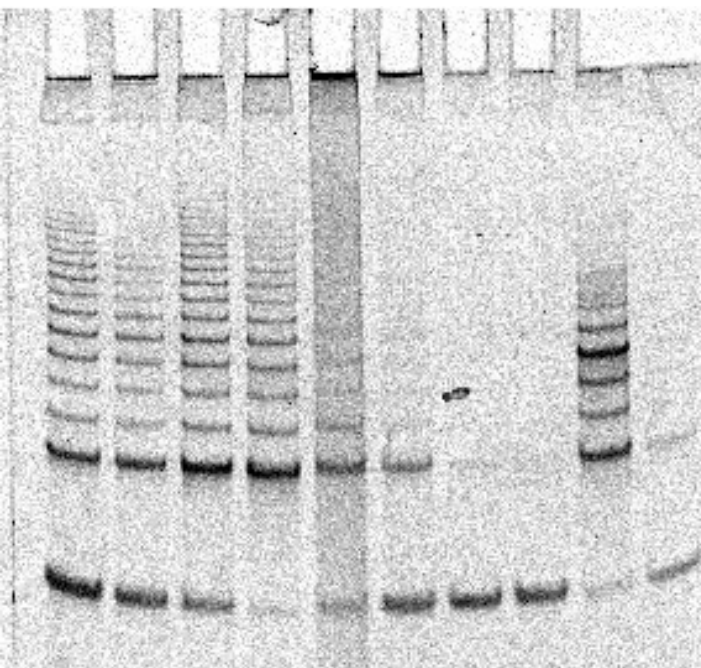

V. import translačních produktů do jádra

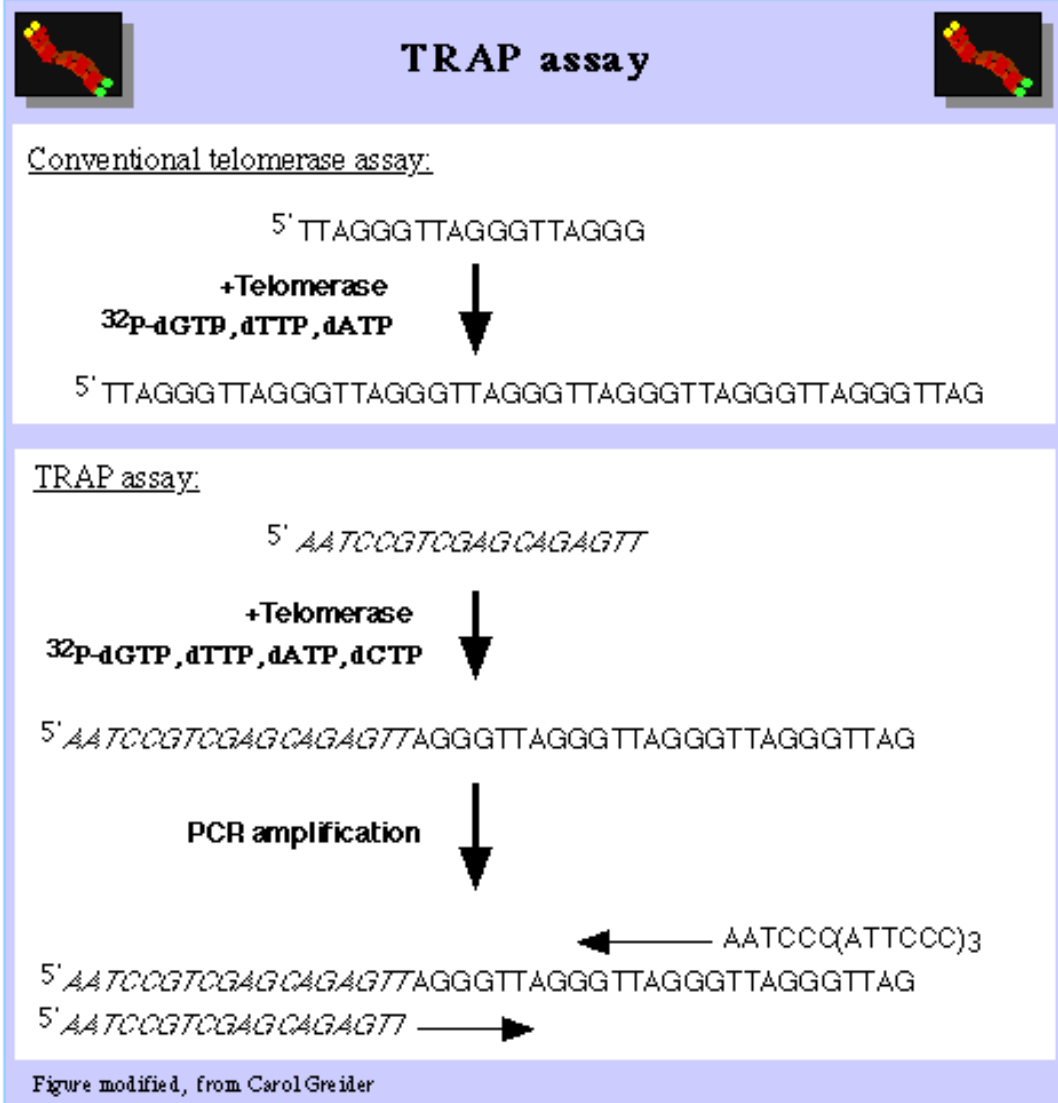
Využití poznatků z oblasti biologie telomer

- Diagnostika nádorových onemocnění - telomeráza jako nejuniverzálnější známý rakovinný marker (a slibný antigen pro IT)

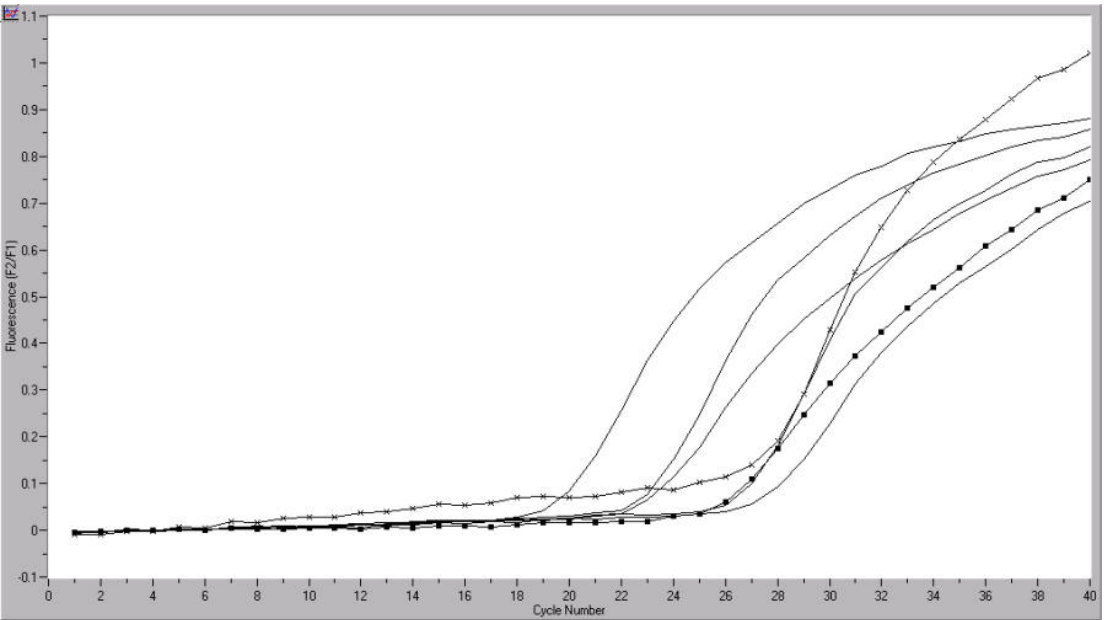
1. Stanovení aktivity telomerázy - TRAP

tel. akt. v buňkách MM

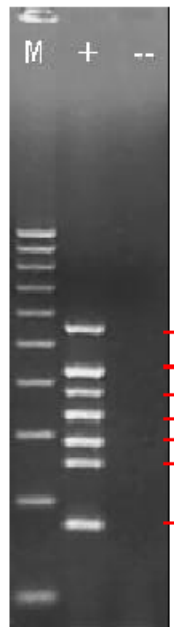
RT-PCR, RQ-RT-PCR

Telomerase Genes

MPCR Kit Cat #: TEL-M050S, TEL-M010S

- *hTER* • *hTERT* • *hTP-1* • *TRF-1* • *TRF-2* • *c-myc*
- *H18S*

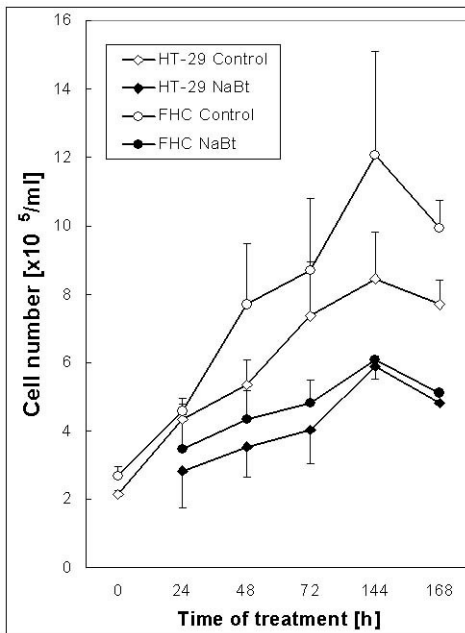

Problém! - alternativní sestřih hTERT mRNA (varianta hTERT α -)

v případě rozporu s výsledkem TRAP je nutné analyzovat sestřihové varianty!

Telomeráza při proliferaci a diferenciaci „normálních“ a nádorových buněk (FHC, resp. HT-29) indukované NaBt

(Fajkus et al., Anticancer Res., 2003)

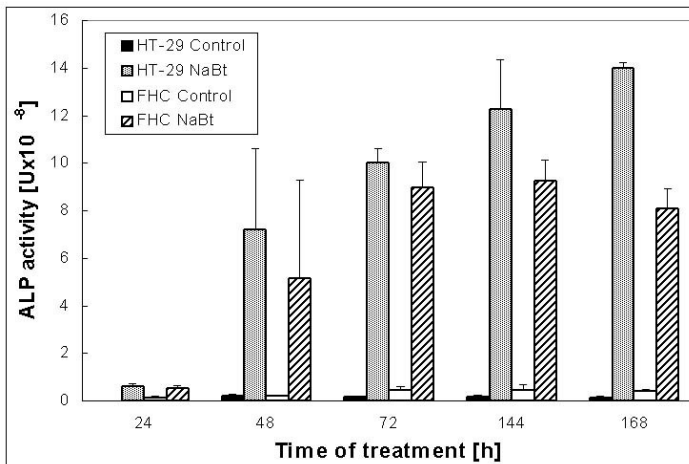
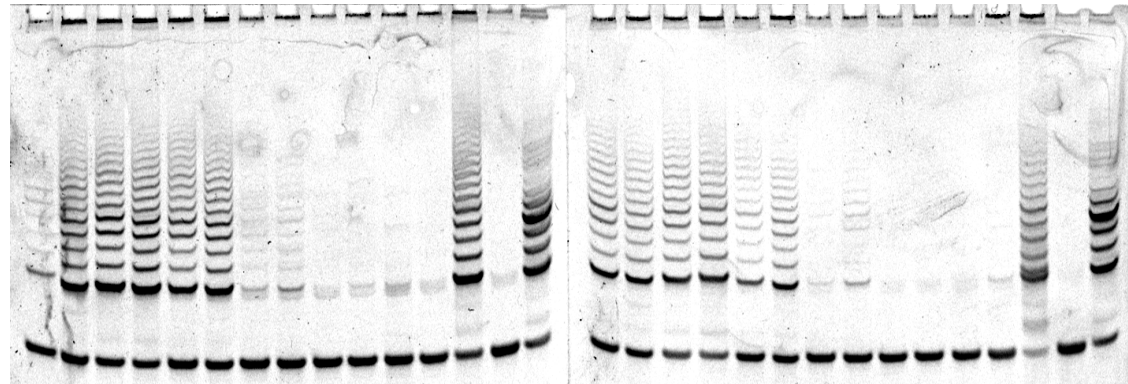

HT29

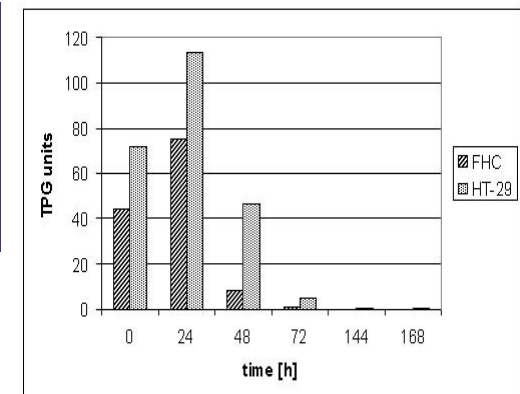
FHC

0 / 125
0 / 500
24 / 125
24 / 500
48 / 125
48 / 500
72 / 125
72 / 500
144/125
144/500
168/125
168/500
pos. ctr.
neg. ctr.
TSR

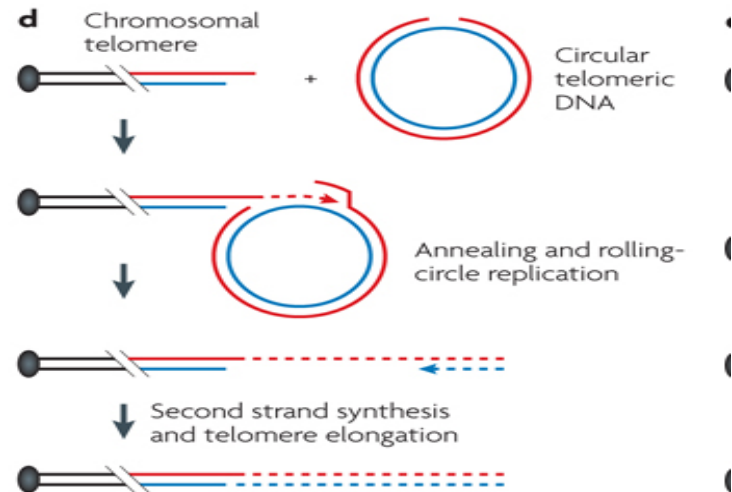
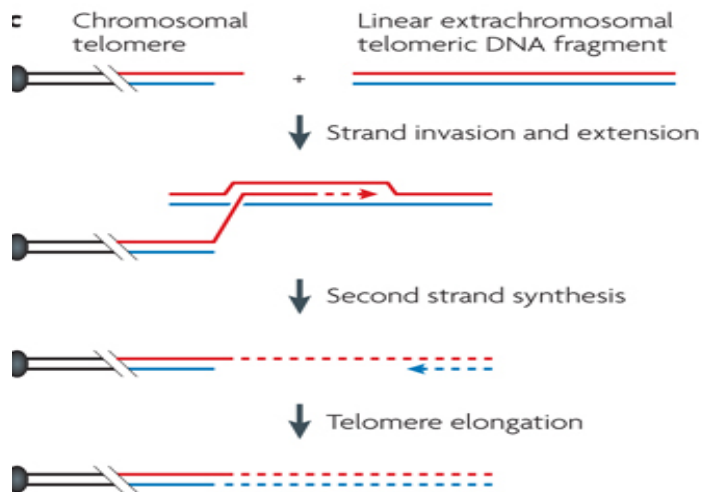
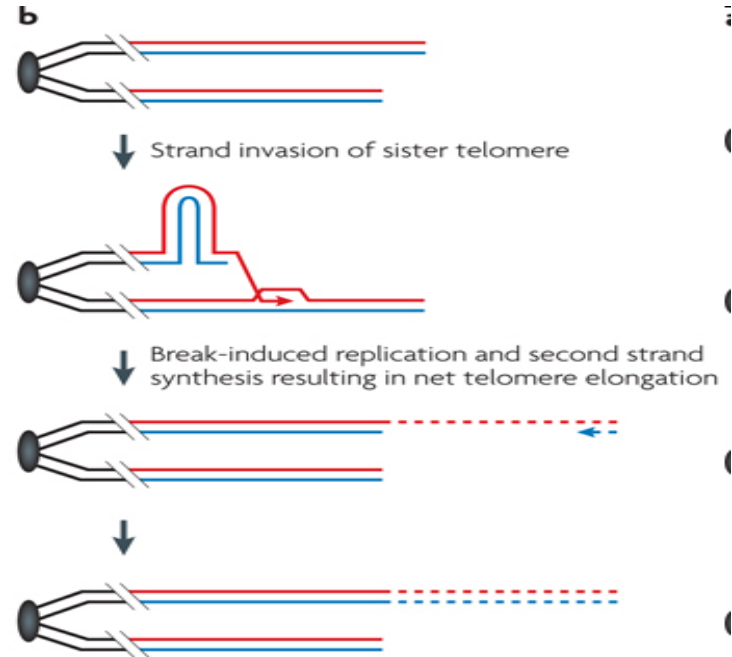
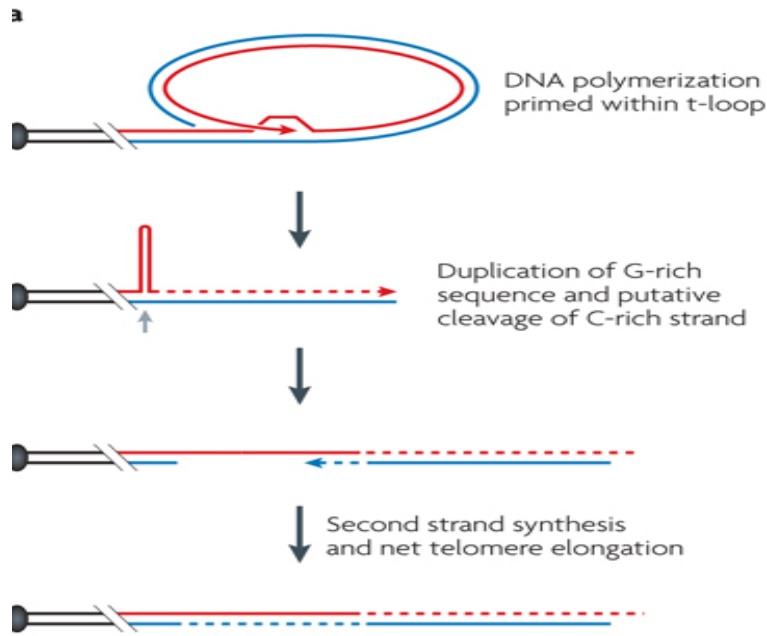
0 / 125
0 / 500
24 / 125
24 / 500
48 / 125
48 / 500
72 / 125
72 / 500
144/125
144/500
168/125
168/500
pos. ctr.
neg. ctr.
TSR

Útlum aktivity u obou linií, po 48 h je výraznější u FHC, zatímco u HT-29 zůstává téměř 50% aktivity

Alternativní prodlužování telomer (bez telomerázy) - ALT

ALT objeven nejdříve u kvasinek s vyřazenou telomerázou (1993) – Lundblad a Blackburn, později u lidských (1997) – Bryan et al., 1997, a rostlinných buněk (2008) – Růčková et al.

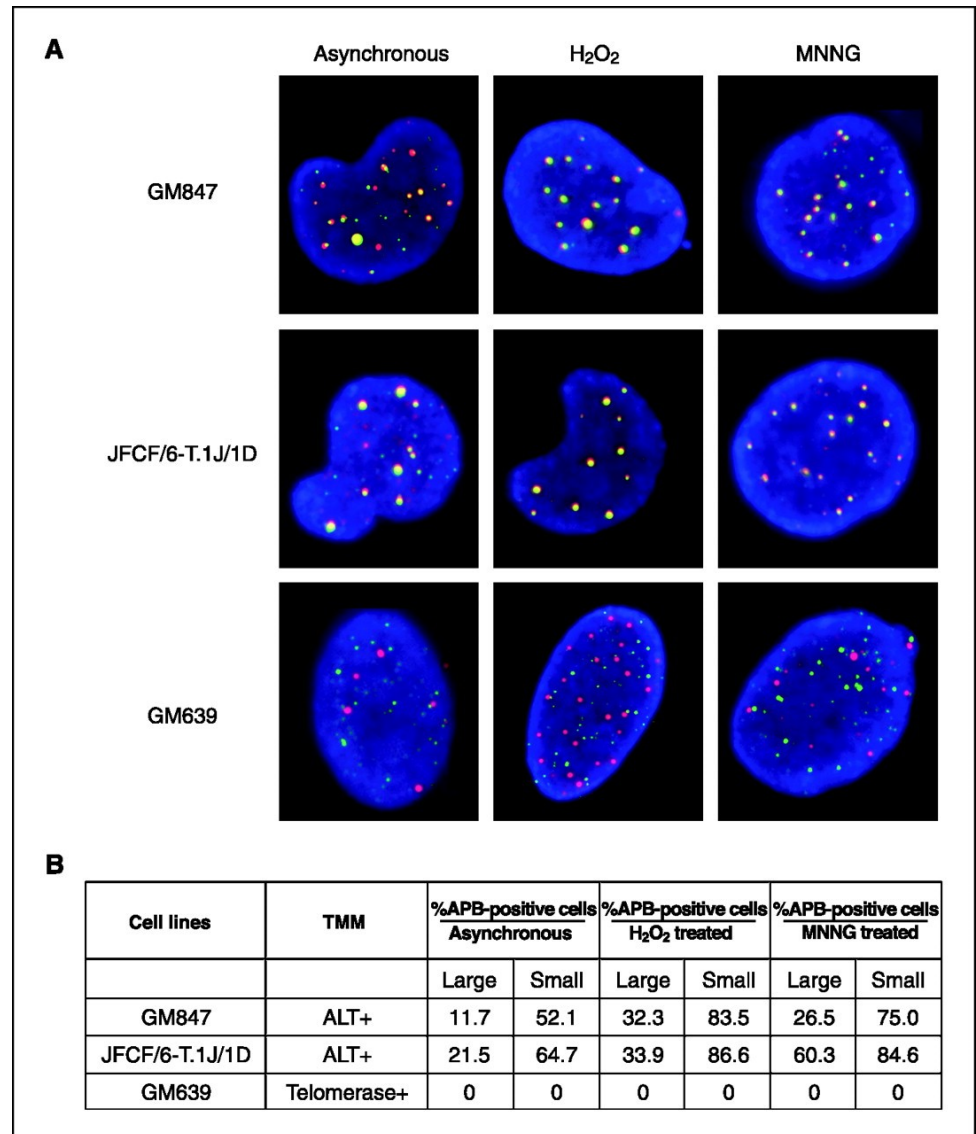
Společné rysy:

mechanismus zahrnuje homol. rekombinaci

telomery takto prodloužené se vyznačují délkovou a sekvenční heterogenitou

v ALT buňkách obvykle přítomny telomerové kroužky (telomeric circles)

v savčích buňkách se vyskytují tzv. APB tělíska (ALT-associated PML bodies)

Fasching et al., 2007. Telomere FISH - zeleně, PML-Ab – červeně.

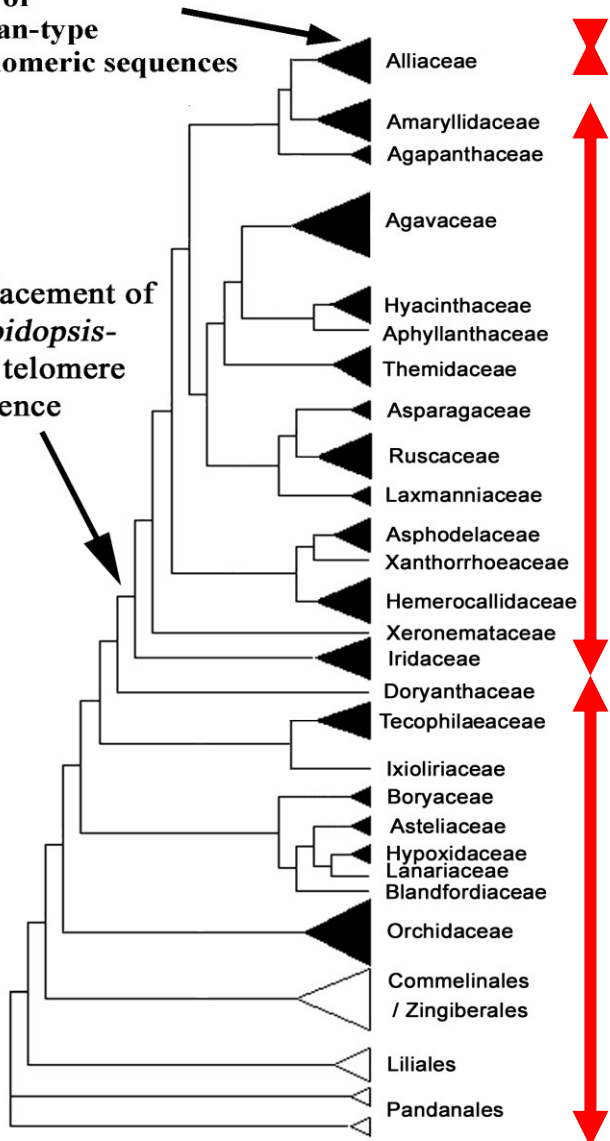
Telomery rostlin

- obvykle (TTTAGGG)n, ale existuje řada vyjímek - rostliny s lidským typem telomer (TTAGGG)n, rostliny s dosud neznámým typem telomer udržovaným zřejmě bez telomerázy (*Cestrum* – Solanaceae, *Allium* – Alliaceae)

A related group of plants - the Asparagales synthesize different types of telomeres.

Loss of human-type of telomeric sequences

Replacement of *Arabidopsis*-type telomere sequence

Group (iii)
??

maintenance
unknown, ALT?

Group (ii)
[TTAGGG]_n

telomerase

“human”

Group (i)
[TTTAGGG]_n

telomerase

“Arabidopsis”

Jak je tomu s délkou telomer u různých rostlin, na různých raménkách chromozomů téže rostliny, během vývoje rostliny...?

- délka telomer **silně variabilní**, a to i mezi příbuznými druhy - např. *Nicotiana sylvestris* - až 20-200kb, *N. tomentosiformis* - 20-50kb (*Kovařík et al., Theor. Appl. Genet. 1996*)
- délka telomer na jednotlivých koncích chromozomů téže rostliny se liší více, než mezidruhově (viz výše) a na daném chromozomálním raménku je regulována v úzkém rozmezí (cca 1kb - *Říha et al., 2001, Říha et al., 2002*) - spektrum terminálních restričních fragmentů rostlin s dlouhými telomerami (např. *Nicotiana tabacum*) je tudíž „čarové“ - výhoda pro další práci, rozdíl od lidských telomer (*Fajkus et al., Mol. Gen. Genet. 1995*)
- Neexistuje závislost mezi velikostí genomu nebo chromozomů, a délkou telomer - např. srovnatelně velké genomy *S. latifolia* a *N. tabacum* mají řádově rozdílné délky telomer (2.5-4.5kb x 23-160 kb) (*Říha et al., Plant Cell 1998; Fajkus et al., Mol. Gen. Genet. 1995*)

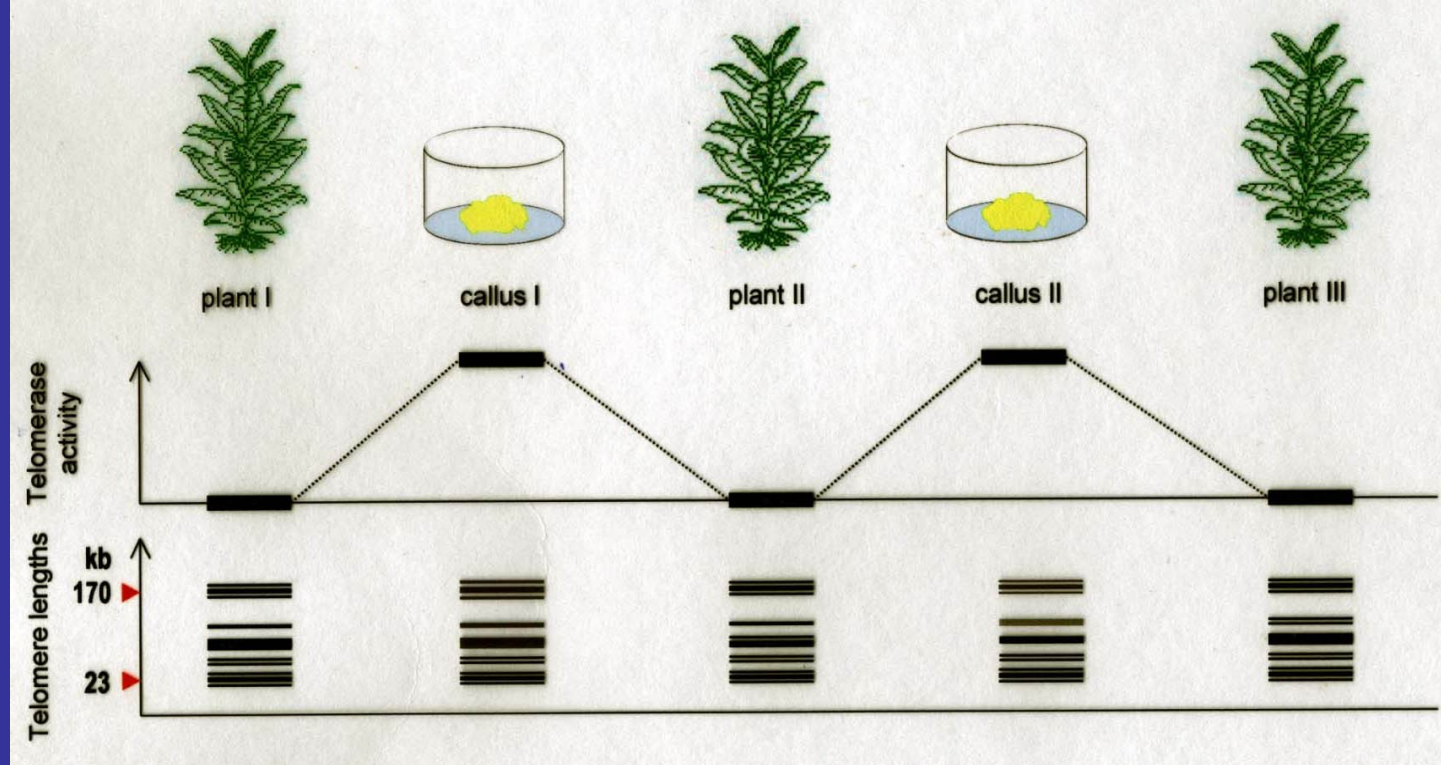

- V rostlinných buňkách existuje (podobně jako v živočišných) enzym **telomeráza**, který uskutečňuje syntézu telomer mechanismem reverzní transkripce (*Fajkus et al. FEBS Lett. 1996, Heller et al. MGG 1996, Fitzgerald et al. PNAS 1996*)

- Během opak. dediferenciace a diferenciaci rostl. buněk se délka telomer výrazně **nemění**, zvýšená proliferace v kal. kultuře je vyvážena aktivací telomerázy.

Fajkus et al., Mol. Gen. Genet., 1998

⇒ přesná regulace

- Obdobné výsledky (stabilní délka telomer v růz. pletivech, aktivita telomerázy úměrná proliferační aktivitě) zjištěny v naší paralelní studii u *Silene latifolia* - *Říha et al., Plant Cell, 1998*

Zjištění o stabilní délce telomer během proliferace a diferenciaci rostlinných buněk je v souladu s tzv. totipotencí rostl. buněk. Zatímco stavba živočišného těla je zhruba dokončena během embryonálního vývoje (gamety se tvoří již během gastrulace - zárodečná a somatická dráha se odděluje), u rostlin vznikají orgány (i reprodukční) diferenciací z apikálních meristémů (obdobu kmen. buněk) až během růstu rostliny a změna v genomu meristémové nebo i somatické buňky (včetně příp. zkrácení telomer) může být přenášena do gamet a následujícího pohlavního potomstva!! Rostlinné buňky jsou telomeráza-kompetentní

Jak je rostlinná telomeráza regulována ?

- Regulace na úrovni transkripce a alternativního sestřihu - *Fitzgerald et al., 1999, Oguchi et al., 1999, Heller-Uszynska et al., 2002*

- **Regulace fytohormony:** pozitivně - auxin (podporuje buň. dělení), negativně - abscisová kyselina (ABA) - aktivace je závislá na fázi buň. cyklu (**S-fáze**), lze inhibovat olomoucinem, staurosporinem (inhibitory Cdc2/Cdk2 kináz kontrolujících přechod z G1 do S-fáze buň. cyklu)

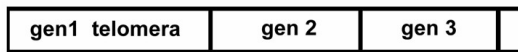
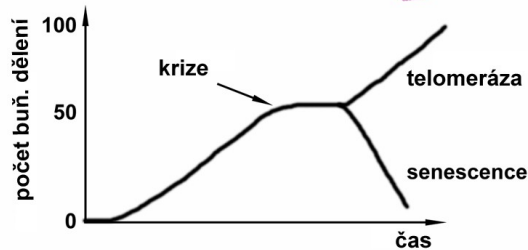
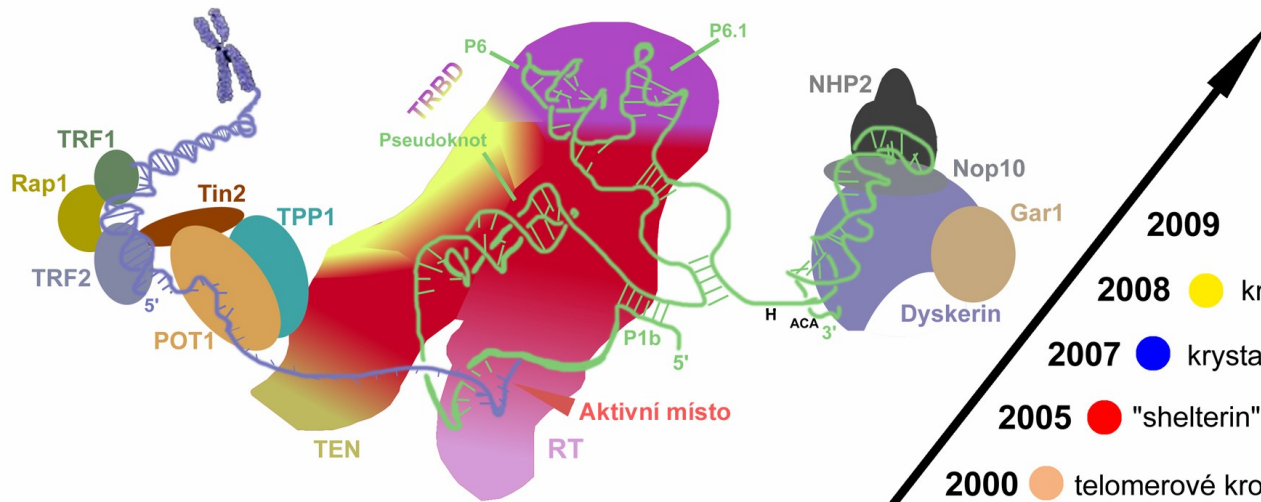
aktivaci lze prodloužit inhibitory protein-fosfatázy 2A (PP2A), nebo naopak odstranit přidáním exogenní PP2A

⇒ aktivita je regulována pomocí **fosforylačního stavu** katalytické podjednotky telomerázy (*Tamura et al., 1999; Yang et al., 2002*)

- Regulace **pomocí telomer-vazebných proteinů** - v neproliferujících tkáních je přítomen protein (40 kDa), který se specificky váže na jednovláknové přesahy G-vlákná telomer a tím blokuje přístup telomerázy k jejímu substrátu. Inhibice aktivity potvrzena *in vitro* - 1. rostlinný telomer-vazebný protein s regulační úlohou - *Fulnečková a Fajkus, FEBS Lett., 2000*)

Existence G-přesahů u rostlin prokázána na 50% telomer v dělivých buňkách a na 35% v nedělivých buňkách (*Říha et al., 2000*)

Regulace na úrovni dostupnosti konce telomery pro telomerázu může zprostředkovat hledaný stupeň zajišťující kvantitativně vyváženou syntézu telomer

- 1938 ● telomera jako konec chromosomu
- 1961 ● Hayflickův limit
- 1971-73 ● problém neúplné replikace konce chromosomu
- 1978 ● nukleotidová sekvence telomery
- 1982 ● ochranná funkce telomery
- 1985 ● telomerová terminální transferáza
- 1986 ● purifikace telomera-vazebného proteinu
- 1987 ● 3' přesah G-řetezce je typickým znakem telomer
- 1989 ● klonování RNA podjednotky telomerázy
- 1992 ● telomeráza a nádorové bujení
- 1993 ● alternativní mechanismy udržování telomer (ALT)
- 1997 ● klonování proteinové podjednotky telomerázy (TERT)
- 1999 ● T-smyčka vizualizovaná elektronovým mikroskopem
- 2000 ● telomerové kroužky
- 2005 ● "shelterin"
- 2007 ● krystalová struktura částí TERT
- 2008 ● krystalová struktura celé TERT podjednotky
- 2009 ● Nobelova cena za fyziologii

modelové organizmy

- rostliny
- člověk
- prvoci
- hmyz
- kvasinky
- hlenka

Závěr

Telomery patří mezi nepostradatelné funkční domény lineárních chromozomů

Tvořeny CHROMATINEM, nikoli pouze DNA

Proteinová složka je významná v regulaci údržby telomer

Kromě DNA a proteinů hraje významnou roli i RNA (jednak jako složka telomerázy TR, jednak telomerové transkripty TERRA, které ovlivňují heterochromatinizaci telomer a jejich dostupnost pro telomerázu)

Nová témata ve studiu telomer: např. netelomerové role telomerázy